POLSKÝ

návrat

Jan Ščerba a Luboš Chorovský

Rybnik jezero, o kterém je dnes již známo, že vydalo světu několik opravdu obrovských kaprů, a tak je tato lokalita předmětem zájmů spousty kaprařů z několika zemí. My s kamarády jsme začali tuto lokalitu navštěvovat již před několika lety a dopřála nám mnoho nezapomenutelných zážitků.

OBROVSKÝ, FASCINUJÍCÍ LYSEC. SKORO IHNED V NĚM POZNÁVÁME NEJVĚTŠÍHO KAPRA MINULÉHO ROKU, KDY MĚL VÁHU PŘES 30 KG. RYCHLE VÁŽÍME

LUBOŠŮV NOVÝ OSOBÁK 27 KG.

RÁNO VYTAHUJI PRVNÍHO 12 KG KAPRA. SLUNÍČKO SE POMALU ZTRÁCÍ ZA MRAKY A NÁS ČEKÁ NEJTVRDŠÍ TÝDEN, JAKÝ JSEM ZDE ZAŽIL. OPTIMISTICKY NALADĚNI MÝM PRVNÍM ÚLOVKEM A TEPLOU VODOU, KTEROU ELEKTRÁRNA VYPOUŠTĚLA, JSME SE TĚŠILI NA POŘÁDNOU RYBAŘINU.

I přes všechny naše úspěchy je zde kapraření složité. Mimo placené úseky zde platí spousty zákazů, které vám nedovolí spát u vody, chytat nonstop, používat jakékoliv lodě, a tudíž, pokud si své kapraření chcete alespoň trochu vychutnat, musíte si koupit povolenku v placeném sektoru na výtoku teplé vody, kde jsou podmínky pro chytání velkých kaprů o něco příjemnější.

A ani to není jednoduché. Místo prodeje povolenek se změnilo, nový prodejce povolenek nerozumí česky a ani jiným jazykem nevládne. Proto je zamluvit si povolenku skoro tak těžké, jako chytnout na této vodě kapra. Nám se tyto změny podařilo překonat, a tak jsme pro rok 2008 získali s kamarády dva týdenní pobyty v únoru a v březnu. Přece jenom po předchozím roce jsme měli s Lubošem co dohánět. Já v předchozím roce výlet na Rybnik vynechal a Luboš pro změnu neměl to štěstí při své výpravě na úlovek jednoho z místních obrů.

Povolenky byly zamluveny a v lednu se pomalu rozjíždí zimní sezona na výtoku teplé vody. K mé smůle se poměrně brzy ukazuje, že v únoru nebudu moc s Lubošem jet, a tak se domlouvá s kamarádem Pavlem. Kluci se jezdí informovat k vodě, sbíráme informace o úlovcích, ale zatím žádné výrazné úspěchy jsme nezachytili. Rybaření jde opravdu pomalu a oproti ostatním rokům skoro až ztuha. Tu a tam kapr přes 15 kg, ale kapři přes 20 kg se na břehu neobjevují. I tak se kluci připravují podle standardního modelu, který nám tady funguje. Rolují na den 3 – 5 kg Biosquidu, který se zde stal legendou.

Čas první výpravy se brzy přiblížil. Luboš a Pavel přijíždí k vodě v noci ve sněhové vánici a mrazu - 10 °C. Únorové počasí nezklamalo. Je to trochu tvrdší, ale hned po ránu přicházejí první záběry. Luboš chytá pěkného 8 kg lysce a následuje několik dalších menších ryb. Druhý den se ukázal Pavel a zdolal krásného 16 kg šupináče. Výprava se tedy rozjížděla celkem pěkně a nebyl sebemenší důvod myslet si, že by se mělo něco změnit. Ale znáte kapry, nevyzpytatelní, svéhlaví a klukům dali pocítit svou náladovost.

Nastal třetí den. Hlásiče ani nepíply, swingery se ani nepohnuly. Počasí předvádělo svoji zimní náladu, stále sněžilo a mrzlo, a jestli jste zažili rybařinu v takových podmínkách pod stanem, je vám jasné, že udržet si optimismus, není nic jednoduchého. To co ale následovalo čtvrtý den, vynahradilo předchozí čekání. Předposlední den to přišlo. Opět bodoval Pavel, který se stal tím úspěšným celé výpravy. Po dlouhém mlčení se prostě z ničeho nic rozeřval, do té

Snídaně ala Jet Fish

I tak se kluci připravují podle standardního modelu, který nám tady funguje. Rolují na den 3 - 5 kg Biosquidu, který se zde stal legendou.

13 kg

doby, němý hlásič a na konci boje byl usměvavý Pavel s 20 kg lyscem. Znáte to sami, taková ryba dá zapomenout předchozím útrapám. Následující den chytil Luboš tlustého lysce okolo 12 kg a přišel závěr výpravy, který kluci hodnotili velmi pozitivně. Podařilo se jim zdolat prvního kapra přes 20 kg této zimní sezony na Rybniku.
Druhá výprava měla přijít za měsíc, v březnu. Mohl jsem se těšit i já co by doplňující člen předchozí úspěšné dvojky. Všichni jsme byli natěšeni, a tak jsme nadále sledovali dění okolo úlovků.

Nadějní mladí kapři

Jeden z Honzových úlovků

Bylo pro nás překvapující, že jich moc nepřibývalo, ojediněle se chytali ryby přes 15 kg, ale ty vysnění kapři přes 20 či 25 kg se ne a ne ukazovat na břehu. Všeobecně rybaření se tady zpomaluje, už to není jako před lety. Kapři nabrali zkušenosti. Nakonec jsme byli i rádi. Já se těšil, že by se mi při notné dávce štěstí mohlo podařit ulovit potřetí OLIho, tentokrát o váze přes 25 kg (v předchozím roce byl uloven již s hmotností 28 kg) a Luboš dokola připomínal, pro něho naprosto nezapomenutelné datum, 21.3.2006. Den, na který nelze zapomenout. Jako první se ulovil 16 kg šupináč s hrbem, kterého jsme pojmenovali Quasimodo, pro jeho postižení. Pak následoval OLI o váze 23 kg. Pár hodin nato další fantastická ryba - 18,5 kg a na závěr 13 kg kapr. Tenkrát se ze mne stal fotograf, tylové zabezpečení při rybářském koncertu Luboše, který se na tento datum upnul a ani při naší výpravě na něj nezapomněl.
Ale pojďme na začátek. V březnu jsme doufali, že bude vlídnější počasí. Přijeli jsme za slunečného počasí.
První, co jsme se dozvěděli, byl úspěch právě balícího polského kolegy. Měl štěstí a chytil OLIho 24 hodin před našim příjezdem. Na jednu stranu trochu zklamání, na druhou radost, že se OLImu daří. Aktuální váha – 28 kg a v plné síle. Tak třeba se potkáme jindy…
Na břehu zůstal chytat polský rybář. Chytal je slabé slovo, spíše nahazoval bez přestání 80 g olovo do proudu, které se po dně kutálelo. Hlásič stále řval a fascinovaný rybář stále zasekával do prázdna. Nakonec toho nechal, zmožen alkoholem, který bez ustání konzumoval, odvrávoral do

Luboš drží kapra natvrdo, ten se snaží dostat blíže k vázce. Čekáme napnutí, co se bude dít. Prut pracuje na hranici, vlasec zvoní, Luboš říká, že vlasec přes něco dře. Čas letí jak šílený a nervy jsou napnuté k prasknutí

Vše připraveno

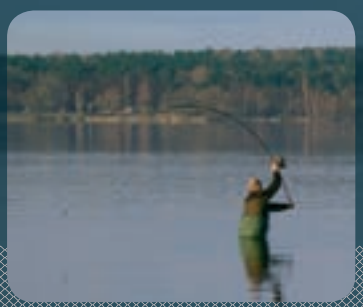

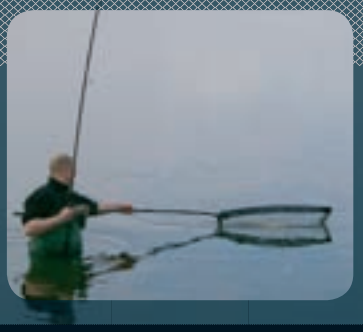

Zpět na břeh

Pavel – 20 kg

bivaku a usnul. Probudil se až večer po příjezdu, ten večer první hlídky rybářské stráže. Pokud píši první, je to záměrně. Následovala městská policie a pak státní. Byli jsme rádi , protože místní pytláci tuto vodu dlouhodobě drancovali a my konečně máme pocit, že tomu řádění je konec. Po odjezdu Poláka, který opilý horko těžko sbalil věci, nasedl do auta a odjel, stavíme bivaky i my a v noci nahazujeme. Užívám si první chytání nonstop, které je tu nově povoleno, protože předchozí roky se zde od 22.00 – 05.00 hod nesmělo chytat. Ráno vytahuji prvního 12 kg kapra. Sluníčko se pomalu ztrácí za mraky a nás čeká nejtvrdší týden, jaký jsem zde zažil. Optimisticky naladěni mým prvním úlovkem a teplou vodou, kterou elektrárna vypouštěla, jsme se těšili na pořádnou rybařinu. Ten den už záběr ale nepřišel. Následující den měl neuvěřitelný, ale nedobrzditelný záběr Pavel, na jehož konci byl jen prasklý návazec. Tipujeme, že to byl záběr jednoho z místních velkých sumců. Mimochodem tato voda se pyšní několika rekordy, nejenom největším kaprem, ale i sumcem chyceným na udici v Polsku. Sám o tom něco vím, když se mi zde podařilo zdolat svého největšího sumce na boilie – 198 cm a 46 kg.

Je úterý 18. března a Luboš se usmívá a říká, že mu nevadí období bez záběru. Prý jeho období přijde. Další záběry ale nepřicházejí. Sen o množství kaprů střídá realita. Navíc se zatahuje, začíná pršet a zvedá se vítr, který žene obrovské vlny na nás a vodní tříšť se dostává snad všude. Zalézáme do bivaků a doufáme v obrat. Středeční ráno vypadá trochu optimističtěji, ale všude je bláto a velké kaluže. Doufáme, že vykoukne sluníčko, ale namísto toho se opět zvedá vítr. Teplota těsně okolo nuly a aby toho nebylo málo, po celý den řádí sněhová vánice. Počasí, že bys psa nevyhnal a to doslova. Můj pes leží v bivaku a ven se mu rozhodně nechce. Ještě se nechá přikrýt dekou a brzy chrápe jako starý chlap. Luboš ho napodobuje a taky je celý den zalezlý a spí. Já tu a tam vyběhnu ven mrknout, jak se daří Pavlovi. Ten vzdoruje jak nedostatku záběru, tak i počasí. Vytáhl si feeder, kukuřici a krmítkovku. Zabalený jako eskymák, ve sněhové vánici chytá jednoho malého kapra za druhým. Za odpoledne jich má asi třicet kusů od 25 - 60 cm. Navečer se budí Luboš, udělal pro nás večeři, ale ven se mu do toho nečasu nechce. Nakonec ani nepřehazuje pruty, které jsou ve vodě už dobré dva dny. Nezapomene nám připomenout, že je 19. března a prý není kam spěchat, protože magické datum se blíží. Dali jsme si pár panáků, aby se nám dobře spalo. Ve 21.00 hod zalézáme před vánicí a větrem do spacáků s nadějí, že druhý den bude lepší. K překvapení nás všech se v 0.45 hod ozval Lubošův hlásič. Vyběhli jsme všichni ven. Luboš zasekává, z druhé strany obrovský tah. Prut je ohnutý co to jde a ryba neomylně míří do vázky. Vzhledem k Lubošovým zkušenostem běží po břehu od ryby, aby ji otočil a vytáhl z vázky. Uběhl asi 50 m, dál to prostě nešlo. Luboš drží kapra natvrdo, ten se snaží dostat blíže k vázce. Čekáme napnutí, co se bude dít. Prut pracuje na hranici, vlasec zvoní, Luboš říká, že vlasec přes něco dře. Čas letí jak šílený a nervy jsou napnuté k prasknutí. Stojíme na jednom místě, sledujeme Luboše a prut. Pět minut neztratil ani metr, ale ani ho nikam nepustil. Pak přišel zlom. Kapr pochopil,

že směrem od Luboše to nepůjde, vpravo je mělčina. Konečně. Kapr sjíždí doleva na volnou vodu. Ještě dvacet minut trvá další zdolávání. Čekám s čelovkou a podběrákem na břehu. Kapr se konečně poprvé ukázal 5 m od břehu a Luboš zklamaně hlesl: „Ten má tak 15 kg.“ V zápětí se kapr ukáže 2 m od břehu a já mu odhaduji 20 kg. Na poprvé zajíždí vyčerpaný do podběráku. Pavel už má připravenou podložku a kbelík s vodou. Zvedám kapra v podběráku a je mi jasné, že má výrazně přes 20 kg. Pokládám ho opatrně na podložku a koukáme na něj v němém úžasu. Je obrovský. Obrovský, fascinující lysec. Skoro ihned v něm poznáváme největšího kapra minulého roku, kdy měl váhu přes 30 kg. Rychle vážíme - Lubošův nový osobák 27 kg. Udělali jsme několik málo fotek a rychle ho pouštíme zpět do vody. Venku mrzne, je – 8°C a my máme strach, abychom mu neublížili. Hodně jsme ho polévali a především jeho pobyt na břehu extrémně zkrátili a co nejdřív pustili. Následovala párty, jakou jsem na rybách dlouho nezažil. Zúčastnila se spousta kamaradů z oblasti Champagne, nebo Jim či Jack. Spát jsme šli až za svítání.

16 kg

Závěr výpravy patřil už jen menším rybám. Sám jsem ulovil několik kaprů do 12 kg a Pavel si svou výpravu užil posledně, takže tentokrát si vypil svůj kalich bez záběru do konce. Luboš ještě poslední ráno, kdy nám všem připravil snídani, jako poděkování za pomoc, měl záběr. Snídani musel odložit na lavičku a běžel zaseknout. Kapr zajel ihned do vázky, proto Luboš odložil prut do stojanu. Kapr po třech minutách z vázky vyjel. Již podruhé jsme přerušili snídani. Ve slunečném ránu jsme vyfotili posledního 13 kg šupináče. Sbalili jsme si věci, rozloučili se s polským kamarádem Vítkem, který s námi strávil na rybách tři dny a zamířili šťastni k domovu. Dovolím si vzpomenout na, pro nás nesmrtelnou příhodu, spojenou se zdoláním 27 kiláče. Po tom, co Luboš svůj nový rekord pustil, stál šťastný na břehu. Zmáčený, unavený, byla krásná mrazivá noc. Luboš zvedl hlavu, koukl na hvězdy a řekl: „Já jsem věděl, že jsi.“ Úplné znění Lubošovy hlášky vám řeknu, až se potkáme osobně…

Jan Ščerba a Luboš Chorovský